

Dosarul nr. 2ra-1660/19

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Fălești (jud. R. Holban)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Garbuz, A. Ciobanu, Iu. Grosu)

DECIZIE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Nina Vascan

Victor Burduh

examinând recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva lui Ivan Burlacu cu privire la recuperarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională,

împotriva deciziei din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 04 octombrie 2016, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Burlacu solicitând încasarea sumei de 22793,99 lei, care este constituită din cheltuielile suportate pentru dezvoltarea profesională și somarea pârâtului, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 45 ef. din 27 noiembrie 2013, Ivan Burlacu a fost numit în funcția de inspector inferior patrulare-interimar al Companiei nr. 1 Măsurî în masă a Batalionului nr. 1 Subdiviziunii mobile a Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne. În scopul acumulării cunoștințelor teoretice și abilităților practice necesare exercitării atribuțiilor de serviciu, la 02 decembrie 2013, în temeiul dispoziției Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-5602 din 28 noiembrie 2013, pârâtul a fost delegat la cursurile de formare profesională inițială în cadrul Academiei de Poliție „Ștefan cel Mare” a MAI pentru perioada 02 decembrie 2013 - 30 mai 2014.

Prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 335 ef. din 21 mai 2015, conform art. 47 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statul polițistului, a fost încetat serviciul și contractul individual de muncă cu pârâtul, în legătură cu aplicarea sancțiunii disciplinare

„Concediere”.

Reclamantul a menționat că în contextul prevederilor pct. 1, pct.3, pct. 6 subpct. 3) din Anexa nr. 6 „Modul de întocmire a angajamentului scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională” la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, la 25 aprilie 2014 pârâtul a semnat angajamentul nr. 356 al funcționarului public (inclusiv cu statut special) privind activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională în cadrul Academiei de Poliție „Ștefan cel Mare” a MAI cu o durată de 180 de zile, să activeze în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe o perioadă de 5 ani. Totodată, conform angajamentului, pârâtul s-a obligat să restituie integral Ministerului Afacerilor Interne cheltuielile pentru dezvoltarea profesională, inclusiv salariul încasat în perioada aflării la instruire calculate în condițiile legislației în vigoare, în cazul în care nu va activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea cursurilor menționate, întreaga perioadă specificată în angajament, având în vedere prevederile pct. 8 subpct. 2) al Anexei nr. 6 din Hotărârea Guvernului. Astfel, la 05 aprilie 2016, deoarece pârâtul nu a activat în Ministerul Afacerilor Interne, după absolvirea cursurilor de dezvoltare profesională, întreaga perioadă specificată în angajament - 5 ani, întru soluționarea litigiului apărut pe cale extrajudiciară, pârâtul a fost somat referitor la restituirea benevolă și imediată a cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională în sumă de 22793,99 lei, sumă achitată pârâtului cu titlu de salariu din contul Inspectoratului General al Poliției, însă până în prezent acesta nu și-a onorat obligațiunea și nu a prezentat motivele refuzului.

Cu referire la prevederile art. 512 Cod civil, art. 513 Cod civil, art.514 Cod civil, art. 572 alin. (1) Cod civil și ale pct. 10 din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului, reclamantul a pretins că pârâtul urmează a fi obligat să restituie suma de 22793,99 de lei.

Prin încheierea din 03 mai 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, s-a dispus ridicarea din oficiu a excepției de constituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (4) al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și a prevederilor pct. 5 subpct. 3), pct. 8 și pct. 10 din Anexa nr. 6 „Modul de întocmire a angajamentului scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională” la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției împotriva lui Ivan Burlacu cu privire la încasarea cheltuielilor pentru dezvoltare profesională și încasarea cheltuielilor de judecată. Totodată, s-a indicat că sesizarea instanței privind ridicarea excepției de neconstituționalitate cu copiile actelor pertinente din dosarul cauzei urmează a fi remise Curții Constituționale a Republicii Moldova spre examinare, potrivit competenței. Conform aceleași încheieri, s-a suspendat procesul până la adoptarea hotărârii de către Curtea Constituțională.

Prin decizia Curții Constituționale nr. 110 din 25 septembrie 2018 s-a declarat inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a textului „inclusiv

salariul încasat pe această perioadă din art. 38 alin. (4) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, precum și a punctelor 5 subpct. 3), pct. 8 și pct. 10 din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, ridicată de către judecătorul Radu Holban, în dosarul nr. 2-885/16, pendinte la Judecătoria Bălți, sediul Fălești.

Prin încheierea din 22 noiembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, s-a dispus reluarea procesului și s-a stabilit ședința de judecată pentru data de 23 noiembrie 2018 ora 16:00, pentru continuarea examinării cauzei, cu înștiințarea legală participanților la proces despre locul, data și ora ședinței de judecată.

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției împotriva lui Ivan Burlacu cu privire la recuperarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională.

Prin decizia din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești.

La 09 iulie 2019 și suplimentar la 12 iulie 2019, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată cu privire la încasarea de la Ivan Burlacu a cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională inițială, în sumă de 22793, 99 de lei.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare eronat au ajuns la concluzia precum că prevederile Anexei nr.6 din Hotărârea Guvernului nr. 201/2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, nu sunt aplicabile speței și nu au motivat sub nici o formă din ce considerente urmează a fi respinse prevederile menționate. Or, la caz a fost prezentat angajamentul nr.356 din 15 aprilie 2014 privind activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, care a fost completat și semnat nemijlocit de către intimatul Burlacu Ivan. La momentul semnării angajamentului, intimatul a fost preîntâmpinat și despre prevederile Hotărârii Guvernului nr.201/2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, dovadă anexată la angajamentul nr.356 din 15 aprilie 2014 privind activitatea în cadrul Ministerului Afacerilor Interne după absolvirea formelor de dezvoltare profesională. Astfel, Ivan Burlacu este obligat să restituie cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, or, actul semnat de acesta nu a fost contestat și nu este anulat de instanțele de judecată și în continuare produce efecte juridice.

Totodată, a menționat că a fost dovedit faptul că Ivan Burlacu a beneficiat pe perioada delegării la cursurile de dezvoltarea profesională de salariu încasat din contul Inspectoratului General al Poliției, în sumă de 22793,99 de lei, conform

certificatului privind salariul lunar calculat pe perioada 02 decembrie 2013-30 mai 2014.

Recurentul a declarat că nu pot fi admise argumentele instanțelor de judecată ierarhic inferioare despre faptul că, nu există nici un indiciu că intimatul nu și-ar fi respectat angajamentul asumat pe 15 aprilie 2014, deoarece Ivan Burlacu a fost concediat la inițiativa Inspectoratului General al Poliției, din considerente că fiind investit în funcția de polițist, intimatul era obligat să-și respecte obligațiunile de polițist.

La fel, a evidențiat că în cauza Ivan Burlacu împotriva Inspectoratului General al Poliției, intervenient principal Centrul Național Anticorupție cu privire la contestarea ordinului de sancționare disciplinară, instanța de apel în motivarea soluției sale, a reținut că anterior emiterii ordinului nr.335 ef din 21 mai 2015 a fost efectuată ancheta de serviciu în cadrul căreia s-a constatat că acțiunile lui Ivan Burlacu se încadrează în abatere disciplinară, iar aplicarea sancțiunii disciplinare cit și constatarea gravității acesteia ține de competența angajatorului. Prin încheierea din 22 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție s-a constatat că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate. Cu referire la art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, a specificat că, la caz instanțele ierarhic inferioare s-au expus asupra motivului concedierii, însă acesta a fost elucidat pe deplin la judecarea cauzei menționate. Motivele concedierii intimatului sunt imputabile lui, fapt confirmat prin încheierea din 22 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție. Or, instanțele au examinat superficial încheierea din 22 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție, iar prin aceasta s-a omis examinarea corectă a prezentei cauze civile. În opinia recurentului, concedierea lui Ivan Burlacu din poliție pentru fapte de corupție, nu exclude sub nici o formă recuperarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională. Or, pct. 9 subpunctul 1 din Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 201/2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public indică expres cazurile când funcționarul public nu va restitui autorității publice cheltuielile pentru dezvoltarea profesională. Subsidiar recurentul a menționat că jurisprudența națională în cauze cu privire la cheltuielile suportate pentru dezvoltarea profesională inițială denotă admiterea unor astfel de cereri de chemare în judecată.

Suplimentar recurentul a indicat, cu referire la neaplicabilitatea deciziei nr.110 din 25 septembrie 2019 a Curții Constituționale, fapt care a fost admis de către instanțele inferioare, că Ivan Burlacu nu a fost sancționat disciplinar pentru rezultatele negative ale testării integrității, însă pentru comiterea abaterilor disciplinare constatate și elucidate în ancheta de serviciu internă, aspect reflectat în decizia din 26 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău. Instanțele inferioare eronat au reținut ca argument de bază cele reflectate în decizia Curții Constituționale care menționează că „Totuși, din conținutul sesizării, Curtea remarcă faptul că funcționarul public (i.e. polițistul) a fost concediat de către angajator (a se vedea supra § 6) în baza unor prevederi ale Legii nr.325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale, declarate neconstituționale de către Curtea Constituțională (a se vedea HCC nr. 7 din 16 aprilie 2015)”. Din cuprinsul deciziei din 26 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău se distinge contrariul.

De asemenea, a menționat că din actele de dispoziție ale instanțelor inferioare se desprinde că acestea au aplicat normele juridice separat, însă normele juridice sistematizate în ramuri de drept nu sunt izolate, corelează între ele și se află într-o interconexiune sistemică unitară, iar interpretarea și aplicarea acestora derulează în sensul în care produc efecte juridice și nu viceversa. Astfel, normele juridice conținute în Anexa 6 a Hotărârii Guvernului nr.201/2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public au puncte de legătură cu celelalte norme de drept (Legea nr.320/2012, Hotărârea Guvernului nr.502/2013, Hotărârea Guvernului nr.481/2006, inclusiv și cu decizia Curții Constituționale nr. 110) și formează în ansamblu un cadru de reglementare unic ce guvernează raporturile juridice inițiate de legea vizată. Astfel, instanțele inferioare au admis încălcarea normelor de drept neaplicând legea care trebuia a fi aplicată, aplicând o lege ce nu trebuia a fi aplicată. Totodată, instanțele nu și-au motivat actele de dispoziție.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 23 aprilie 2019, iar Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a declarat recurs la 09 iulie 2019 și suplimentar la 12 iulie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei participanților la proces la 27 mai 2019, conform scrisorii de însoțire (Vol.I, f.d.200) și a fost recepționată de către recurent la 30 mai 2019, conform semnăturii aplicate pe avizul de recepție (Vol.I, f.d.202). Astfel, recursul declarat este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 02 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea litigiului dedus judecății, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și va casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a cererii de chemare în judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau

parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Art. 432 alin.(2) Cod de procedură civilă statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea.

Materialele cauzei denotă că prin ordinul nr. 45 ef. din 27 noiembrie 2013 „Cu privire la angajare”, emis de Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul Național de Patrulare, Ivan Burlacu a fost numit în bază de contract de la 02 decembrie 2013, în funcția de inspector inferior patrulare-interimar al companiei nr.1, măsuri în masă a batalionului nr.1 al subdiviziunii mobile a brigăzii de patrulare a Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, cu acordarea gradului special „sergent-inferior de poliție (Vol.I, f.d.4).

Conform contractului individual de muncă nr. 2808 din 02 decembrie 2013, încheiat între Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul național de patrulare și Ivan Burlacu, ultimul a fost angajat pentru o perioadă nedeterminată (Vol.I, f.d.5-7).

În baza dispoziției Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-5602 din 28 noiembrie 2013 „Cu privire la delegarea la cursurile de formare profesională inițială”, Ivan Burlacu a fost delegat la cursurile de formare profesională inițială în cadrul Academiei Ștefan cel Mare pentru perioada 02 decembrie 2013-30 mai 2014 (Vol.I, f.d.10-11).

Prin angajamentul nr. 356 al funcționarului public (inclusiv cu statut special) privind activitatea în cadrul Ministerul Afacerilor Interne după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, semnat la 15 aprilie 2014, Ivan Burlacu s-a obligat, după absolvirea cursurilor sau programelor de dezvoltare profesională, inclusiv studiilor de masterat, în țară sau străinătate la Academia Ștefan cel Mare a MAI, durata 02 decembrie 2013-30 mai 2014, de a activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne cinci ani. Totodată, s-a obligat de a restitui integral Ministerului Afacerilor Interne cheltuielile pentru dezvoltarea profesională, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire, calculate în condițiile legii, în cazul în care: a) nu va activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, după absolvirea formelor de dezvoltare, întreaga perioadă specificată în angajament; b) nu va absolvi din vina sa forma de dezvoltare profesională (Vol.I, f.d.8).

Prin ordinul nr. 335 ef din 21 mai 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul INP al IGP al MAI [...], sergent-inferior de poliție Ivan Burlacu”, emis de Inspectoratul General al Poliției, pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit.b), c) și art. 28 alin.(1) lit. h) ale Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 17 lit.e) al Legii nr. 90 din 25 aprilie 2008 cu privire la prevenirea și combaterea corupției, pct. 8 subpct. 2), 3) și 11) al Statutului disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 09 iulie 2013, pct.13 și pct. 25 lit. a), b), c) și d) Codul de

etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, pct. 5 și 25 alin. (2) ale Instrucțiunilor privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații referitoare la infracțiuni, aprobate prin ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008 „Cu privire la evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni”, capitolul I, pct.34 lit.d), pct.35 lit.b), pct.37, capitolul II, pct.1, pct. 2 subpct.4, pct.3 subpct.14), pct.4 subpct.19) lit.e),t), supct.21, subpct.22 lit.c), pct.9 (restricții la supravegherea circulației) din Regulamentul serviciul patrulare rutieră, aprobat prin ordinul MAI nr. 45 din 19 februarie 2010, manifestate prin neîntreprinderea acțiunilor legale de constatare a faptei contravenționale și nerealizarea măsurilor de prevenire și de combatere a corupției, devenită cunoscută, acțiuni care au compromis prestigiul funcției și al autorității din care face parte, în conformitate cu art. 47 alin.(1) lit.k) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, inspectorul inferior patrulare al Plutonului Sîngerei, Glodeni, Fălești al Companiei de Patrulare nr. 2 Bălți al Regimentului de Patrulare Nord al INP al IGP al MAI, sergent-inferior de poliție Ivan Burlacu, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din poliție, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile de odihnă anuale neutilizate și reținerea, după caz, a costului restant al echipamentului (Vol.I, f.d.12-15).

Prin cererea de chemare în judecată depusă la 04 octombrie 2016 de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM a solicitat încasarea de la Ivan Burlacu a cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională și somarea pârâtului în sumă de 22793, 99 de lei (Vol.I, f.d.1-3).

Prin hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești, menținută prin decizia din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției împotriva lui Ivan Burlacu cu privire la recuperarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională (Vol.I, f.d.149, 153-158, 190-197).

În susținerea soluției, instanțele ierarhic inferioare au reținut că Ivan Burlacu a fost concediat la 21 mai 2015 din inițiativa angajatorului Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, din motiv că nu a trecut testul de integritate la care a fost supus prin intermediul testeurilor sub acoperire din cadrul Centrul Național Anticorupție, în baza prevederilor Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale.

Totodată, au relevat că prevederile legale în temeiul cărora a fost inițiată și realizată verificarea integrității profesionale a lui Ivan Burlacu prin intermediul testeurilor sub acoperire din cadrul Centrul Național Anticorupție, au fost declarate neconstituționale prin Hotărârea Curții Constituționale a RM nr. 7 din 16 aprilie 2015. La fel, au punctat că Ivan Burlacu a fost concediat nu la inițiativa sa, însă la inițiativa angajatorului Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, precum și că nu există nici un indiciu că Ivan Burlacu nu și-a respectat angajamentul asumat de a activa în cadrul Ministerul Afacerilor Interne întreaga perioadă de cinci ani după terminarea cursului de dezvoltare/ formare profesională.

Colegiul apreciază că fiind eronată concluzia instanțelor ierarhic inferioare privind netemeinicia acțiunii, or, această se datorează aplicării și interpretării eronate

a normelor de drept material în raport cu circumstanțele cauzei.

În acesta context, Colegiul reiterează că în baza dispoziției Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-5602 din 28 noiembrie 2013 „Cu privire la delegarea la cursurile de formare profesională inițială”, Ivan Burlacu a fost delegat la cursurile de formare profesională inițială în cadrul Academiei Ștefan cel Mare pentru perioada 02 decembrie 2013-30 mai 2014 (Vol.I, f.d.10-11). Or, acest curs a fost absolvit cu succes de către Ivan Burlacu, afirmație ce se identifică în nota prorectorului Academiei de Poliție Ștefan cel Mare a MAI nr. A/2-144 din 09 februarie 2018 adresată șefului Inspectoratului de Poliție Făleşti a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne (Vol.I, f.d.90).

Totodată, la 15 aprilie 2014, Ivan Burlacu a semnat angajamentul nr. 356 al funcționarului public (inclusiv cu statut special) privind activitatea în cadrul Ministerul Afacerilor Interne după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, obligându-se de a activa în cadrul Ministerului Afacerilor Interne cinci ani (Vol.I, f.d.8).

Conform pct. 1 din Anexa nr. 6 „modul de întocmire a angajamentului scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională” la Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, angajamentul scris al funcționarului public privind activitatea în serviciul public după absolvirea formelor de dezvoltare profesională (în continuare – angajament) reprezintă actul juridic unilateral prin care funcționarul public își asumă obligația de a activa în serviciul public după absolvirea cursurilor sau programelor de dezvoltare profesională, inclusiv studiilor de masterat, în țară sau în străinătate.

Pct. 6 subpct.3 din aceeași anexă prevede că după absolvirea formelor de dezvoltare profesională funcționarul public are obligația să activeze în serviciul public de la 4 la 5 ani – în cazul în care formele de dezvoltare profesională, inclusiv studiile de masterat, au o durată mai mare de 150 de zile.

Colegiul precizează că legislația în vigoare stabilește anumite termene de activitate în serviciul public după terminarea cursurilor de dezvoltare profesională, în caz contrar urmează a fi compensate de către funcționarul public cheltuielile suportate de către autoritate pentru cursurile de dezvoltare profesională, fiind stabilite anumite excepții indicate pct. 9 al Anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009.

Ipoteza referitor la compensarea cheltuielilor de dezvoltare profesională este susținută și prin dispoziția legală din pct. 8 al Anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009, conform căreia funcționarul public va restitui integral autorității publice cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, indiferent de sursa de finanțare, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire, calculate în condițiile legii, în următoarele cazuri: 1) nu a absolvit din vina sa formele de dezvoltare profesională; 2) nu a activat în serviciul public, după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, inclusiv a studiilor de masterat, întreaga perioadă specificată în angajament.

La acest capitol, Colegiul precizează că pe lângă angajamentul scris menționat supra, pârâtului i-a fost adus la cunoștință contra semnătură extrasul din Hotărârea

Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr.158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (Vol.I, f.d.9), în care erau inserate expres condițiile restituirii cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională a funcționarului public.

În acest context, Colegiul notează că pentru perioada aflării la instruire 02 decembrie 2013-30 mai 2014, lui Ivan Burlacu i-a fost calculat salariul în sumă de 22793, 99 de lei, confirmat prin certificatul anexat în acest sens la materialele cauzei (Vol.I, f.d.16).

Concomitent Colegiul relevă că încetarea activității funcționarului public Ivan Burlacu în cadrul autorității s-a datorat faptului sancționării acestuia disciplinar cu concedierea din poliție, prin ordinul nr. 335 ef din 21 mai 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul INP al IGP al MAI [...], sergent-inferior de poliție Ivan Burlacu”, emis de Inspectoratul General al Poliției (Vol.I, f.d.12-15).

Aici este de remarcat că ordinul de sancționare nr. 335 ef din 21 mai 2015 a fost contestat de către Ivan Burlacu și prin hotărârea din 04 mai 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 26 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă acțiunea lui Ivan Burlacu, iar prin încheierea din 22 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Ivan Burlacu împotriva deciziei din 26 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău (Vol.I, f.d.175-179).

Având în vedere aceste circumstanțe, Colegiul apreciază ca fiind irelevantă constatarea instanțelor ierarhic inferioare precum că Ivan Burlacu a fost concediat la inițiativa angajatorului, din motiv că nu a trecut testul de integritate la care a fost supus prin intermediul testorului sub acoperire din cadrul Centrului Național Anticorupție în baza prevederilor Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale, pornind de la faptul că unele prevederi legale din această lege au fost declarate neconstituționale prin hotărârea Curții Constituționale nr. 7 din 16 aprilie 2015. În opinia instanțelor inferioare, speței nu-i sunt aplicabile prevederile Anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009.

Prin prisma argumentului recurentului precum că motivul concedierii lui Ivan Burlacu din poliție a fost elucidat pe deplin la judecarea cauzei ce viza contestarea ordinului de sancționare, Colegiul relevă că instanțele inferioare eronat eu revenit asupra motivului concedierii din poliție a lui Ivan Burlacu, în condițiile în care prezentul litigiu ține de compensarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională.

Colegiul accentuează că instanțele judecătorești nu pot rediscuta o soluție definitivă a unui litigiu, în caz contrar s-ar încălca principiul stabilității raporturilor juridice care este unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului.

Or, prin prisma art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, ar putea fi reținute doar unele fapte relevante speței.

Colegiul relevă că pct. 9 al Anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009 stipulează expres că funcționarul public nu va restitui autorității publice cheltuielile pentru dezvoltarea profesională în următoarele cazuri: 1) raporturile de serviciu au încetat din cauza decesului funcționarului public, declarării ca fiind decedat sau dispărut fără urmă, pierderii capacității depline de exercițiu, unei situații

de forță majoră, lichidării autorității publice, cu excepția situației în care funcționarul public refuză transferul într-o altă autoritate, ori din cauza stării de sănătate, constatată prin decizie a organelor competente de expertiză medicală a vitalității, care nu îi mai permite funcționarului să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare funcției; 2) nu a absolvit formele de dezvoltare profesională din motive întemeiate și justificate prin documente corespunzătoare.

La caz, Colegiul constată lipsa anumitor circumstanțe din cele enumerate supra, iar în lipsa acestora pârâtul este obligat la compensarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională.

Or, conform pct. 8 al Anexei nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009, funcționarul public va restitui integral autorității publice cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, indiferent de sursa de finanțare, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire, calculate în condițiile legii, în următoarele cazuri: 1) nu a absolvit din vina sa formele de dezvoltare profesională; 2) nu a activat în serviciul public, după absolvirea formelor de dezvoltare profesională, inclusiv a studiilor de masterat, întreaga perioadă specificată în angajament.

Iar pct. 10 al aceleiași anexe stipulează că cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, indiferent de sursa de finanțare, inclusiv salariul încasat pe perioada aflării la instruire se restituie autorității publice de către funcționarul public, în termen de 30 de zile de la data survenirii condițiilor specificate la pct.8. În acest sens, de către reclamant la 30 martie 2016 a fost expediată o somație în adresa pârâtului, însă aceasta nu a fost executată (Vol.I, f.d.17).

Cu referire la poziția instanțelor inferioare precum că pârâtul a fost concediat la inițiativa angajatorului și nu la inițiativa sa și nu ar exista nici un indiciu precum că nu și-ar fi respectat angajamentul asumat, Colegiul reiterează că pârâtul a fost concediat în temeiul art. 47 alin.(1) lit.k) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012.

Respectiv această circumstanță denotă suplimentar că nu este exclusă obligația pârâtului de a compensa cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, în condițiile în care concedierea din poliție a lui Ivan Burlacu s-a efectuat în rezultatul comiterii unei abateri disciplinare. Or, ordinul de sancționare a rămas în vigoare ca urmare a contestării acestuia în instanță de către Ivan Burlacu.

Scutirea de la restituirea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională poate surveni doar în condițiile pct.9 din Anexa 6 la Hotărârea Guvernului nr.201 din 11 martie 2009, citat supra.

Adică, angajatul nu va fi obligat să restituie cheltuielile suportate pentru dezvoltarea sa profesională, doar dacă întreruperea raporturilor de muncă s-a produs în lipsa vinovăției sale în condiții ce nu depind de comportamentul/voința sa.

La caz, însă s-a stabilit cert că Ivan Burlacu a fost concediat din cauza comiterii unei abateri disciplinare, adică anume comportamentul și acțiunile sale au generat încetarea raporturilor de serviciu.

În consecință, Colegiul va admite cererea de chemare în judecată depusă de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM și va încasa de la Ivan Burlacu în beneficiul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al RM a sumei de 22793,99 de lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru dezvoltarea profesională.

De asemenea, Colegiul consideră necesar de a pune pe seama pârâtului și cheltuielile de judecată ce țin de taxa de stat. Or, în conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Art. 83 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă prevede că taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

În temeiul art. 98 alin.(1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Pornind de la dispozițiile legale citate, având în vedere că reclamantul la înaintarea acțiunii a fost scutit în temeiul legii de la plata taxei de stat, iar pârâtul nu este scutit de la plata cheltuielilor de judecată, Colegiul va încasa de la Ivan Burlacu în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 683,81 de lei.

În ceea ce vizează cheltuielile pretinse de reclamant pentru somarea pârâtului conform pretențiilor înaintate în cererea de chemare în judecată, urmează a fi respinse, deoarece reclamantul nu a menționat prin ce se confirmă aceste cheltuieli și care este mărimea lor.

La fel, urmează a fi respinsă și cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, care din textul cererii se deduc a fi pretinse în temeiul art. 90 lit.d) Cod de procedură civilă, ca fiind cheltuieli de transport, întrucât reclamantul nu a indicat care este cuantumul acestora și prin ce se confirmă acestea.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și va casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere parțială a cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. b), alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Se casează integral decizia din 23 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 23 noiembrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva lui Ivan Burlacu cu privire la recuperarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională și se pronunță o nouă hotărâre prin care:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova

împotriva lui Ivan Burlacu cu privire la recuperarea cheltuielilor suportate pentru dezvoltarea profesională;

Se încasează de la Ivan Burlacu în beneficiul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova suma de 22793,99 de lei (douăzeci și două mii șapte sute nouăzeci și trei lei, nouăzeci și nouă bani) cu titlu de cheltuieli suportate pentru dezvoltarea profesională;

Se încasează de la Ivan Burlacu în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 683,81 de lei (șase sute optzeci și trei lei, optzeci și unu bani), de care reclamantul a fost scutit prin lege la înaintarea acțiunii în instanța de judecată.

În rest, cerințele se resping.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Nina Vascan

/

Victor Burduh